

Sygn. akt V CSK 317/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa A. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.
przeciwko M. Spółce

z ograniczoną odpowiedzialnością w L.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 grudnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z dnia 6 lutego 2015 r., sygn. akt I ACa 1564/14,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej od rozpoznania

2) zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka A. Spółka z o.o. w Z. oparła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca wskazała na występowanie w sprawie istotnych zagadnień prawnych a mianowicie:

Czy w świetle ograniczeń wynikających z art. 7 ust. 1, 29 ust. 1 i 2 oraz art. 140 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych dopuszczalna jest interpretacja postanowień umowy o zamówienie publiczne zakładająca, iż wykonawca powinien na etapie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego wkalkulować w cenę oferty ewentualną konieczność dokonywania zmian zakresu świadczonych usług, wynikających z nieostrych zapisów przedmiotu zamówienia, niezależnie od przesłanek takich zmian oraz możliwości ich przewidzenia. Dwa kolejne pytania dotyczą możliwości ingerencji aktu prawa miejscowego w treść stosunku cywilnoprawnego mogącej też prowadzić do zmiany umowy zawartej w trybie ustawy o zamówieniach publicznych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z przyjętym w orzecnictwie Sądu Najwyższego poglądem, jeżeli skarżący jako przesłankę uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien zagadnienie to przedstawić z przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do

rozbieżnych ocen prawnych, a także wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSCN 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.; z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.).

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia wskazanych kryteriów. Przedstawione w skardze zagadnienia wiążą się z wykładnią konkretnej umowy, zawartej przez wiodące spór strony i zmierzają w istocie do wskazania sposobu rozstrzygnięcia w tej jednostkowej sprawie. Ocena ta odnosi się to także do zagadnień dotyczących prawa miejscowego, pozostających również w ścisłym związku z postanowieniami umowy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego, jak w sentencji pkt 2, na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 6, § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461; zm.: Dz. U. z 2015 r. poz. 616).